

Okresní soud v Olomouci

tř. Svobody 16

771 38 Olomouc

(datovou schránkou)

Sp. zn. 4 T 111/2024

V Praze dne 12. 2. 2025

Doplnění vyjádření k obžalobě a návrh důkazů

Dne 17. 1. 2025 proběhlo ve shora uvedené věci hlavní líčení, v jehož rámci byl zahájen výslech mého klienta, pana Vladimíra Chlupa, dat. nar. 8. 4. 1970, bytem 1. máje 825/4, 779 00 Olomouc, (dále též jen „**Klient**“).

Z dosavadního průběhu výslechu jsme naznali, že soudu nebyly ze strany státního zastupitelství zřejmě poskytnuty veškeré informace a důkazy, svědčící ve prospěch mého Klienta. Klient v návaznosti na průběh výslechu rovněž došel k závěru, že je nezbytné některé, pro věc zcela klíčové, otázky dovysvětlit, což tímto činí.

I.

K projektu ROBOT a jeho vztahu k Ministerstvu obrany ČR

Význam projektu ROBOT nelze v předmětné věci bagatelizovat, což dokládá i vývoj událostí, jichž se můj Klient aktivně účastnil. Pro shrnutí:

1. Klient zaslal Evropské komisi a Evropskému parlamentu průvodní dopis a popis projektu ROBOT.
2. Evropská komise zaslala Klientovi sdělení Ares(2021)5399876 ze dne 1. 9. 2021 s tím, že jeho přípis (vč. projektu ROBOT) byl vzat na vědomí („nehmen zur Kenntnis“).
3. O tomto vývoji byl dne 15. 2. 2022 informován pan profesor Petr Fiala.
4. O tomto vývoji byla dne 15. 2. 2022 informována paní Mgr. Jana Černochová.
5. Dne 20. 3. 2022 byl Klient osloven pracovníkem Generálního štábu Armády České republiky ve věci studie Válka o Trojmoří Západu 2022 – 2027, a to s žádostí o prezentaci. K takové prezentaci došlo, když první proběhla 20. 4. 2022, druhá vč. nástinu projektu ROBOT dne 15. 6. 2022.

6. Na konci roku 2022 byl Fyzikálním ústavem Akademie věd ČR vydán časopis JMO 11-12/2022, jehož obsah ve vazbě na výše uvedené vytvořil Klient.
7. Dne 17. 2. 2023 si další pracovník GŠ AČR od Klienta vyžádal prezentaci, která byla realizována 21. 2. 2023.
8. Dne 27. 4. 2023 byla Ministerstvem obrany České republiky podepsána smlouva KS č. 22121000617 ve specifikaci (Příloha č. 1) přímo se odvolávající na projekt ROBOT a sdělení Ares(2021)5399876 (str. 38 a str. 40 Specifikace).
9. Sdělení Ares(2021)5399876 bylo dne 26. 9. 2024 dle KS č. 22121000617 použito k urgentnímu zabezpečení dronů pro prvosledové jednotky AČR.
10. Urgentní zabezpečení dronů bylo potvrzeno Dodatkem č. 2 ke KS č. 22121000617 (str. 34 Přílohy č. 1) a současně byla potvrzena potřeba vypracovat ZÁKLADNÍ NAUKU O KOMLETECH MBK (str. 8, 10, 12 a 35 Přílohy č. 1), a to až k úrovni PSYOP/HUMINT.
11. ZÁKLADNÍ NAUKA O KOMLETECH MBK byla Klientem zpracována v režimu čl. 23 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD, tedy dle z něj vyplývajícího práva podílet se na správě veřejných věcí přímo dle čl. 21 odst. 1 Listiny, a to v souladu s KS 22121000617 ze dne 27. 4. 2023, sděleními Evropské komise Ares(2014)1381842 z 30. 4. 2014 a Ares(2021)5399876 z 1. 9. 2021 a dosvědčením dle dokumentu č. j. 47 To 439/2023-24.

II.

K otázce využití čl. 23 ústavního zákona LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD, tedy práva na odbor „proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou“

12. Jak jednoznačně vyplývá z § 1 odst. 1 ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky (dále též jen „Listina“): „ústavní zákony, jiné zákony a další právní předpisy, jejich výklad a používání musí být v souladu s Listinou základních práv a svobod“.
13. Od 28. 12. 1992 se Listina stala základem ústavního pořádku České republiky, a to usnesením předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb. Tato skutečnost nakonec umožnila, aby dne 1. 1. 1993 nabyl účinnosti ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, který se na Listinu přímo odvolává. Ústava se současně, v souladu s čl. 10, přímo odvolává na mezinárodní smlouvu, která je mezinárodněprávním podkladem a základem Listiny (viz č. 120/1976 Sb.) a která je v souladu s ústavou také pramenem práva nejvyšší právní síly.

14. Dne 12. 6. 1998 přijali zástupci Parlamentu České republiky (v tuto chvíli není třeba řešit legitimitu jejich zastoupení ani legitimitu takového právního předpisu) ústavní zákon č. 162/1998 Sb., jehož cílem bylo omezit práva občanů (člověka, každého) zaručená Listinou i mezinárodní smlouvou. Takový postup je v přímém rozporu s ústavním pořádkem České republiky.
15. Dne 10. 9. 2009 přijali soudci Ústavního soudu České republiky nález č. 318/2009 Sb. (Pl. ÚS 27/09), který měl zrušit ústavní zákon č. 195/2009 Sb. I takový postup je jednoznačně v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.
16. Nelze přitom ignorovat skutečnost, že prof. JUDr. Pavel Holländer, DrSc., který vystupoval jako ústavní soudce-zpravodaj při projednávání nálezu Pl. ÚS 27/09, již v dubnu roku 2005 publikoval názor, že Ústavní soud „může“ zrušit ústavní zákon jen, pokud pomine čl. 23 Listiny (viz str. 331, Holländer P., Materiální ohnisko Ústavy a diskrece ústavodárce, In: Právník 4/2005, str. 313 – 336). Fakticky tedy potvrdil, že Ústavní soud nemůže rušit ústavní zákony.
17. Vzhledem ke zcela očividnému flagrantnímu zásahu do ústavního pořádku České republiky, který byl způsobilý zpochybnit legitimitu budoucích voleb, a tedy i politické reprezentace občanů ČR (a to nejen na národní, ale zejména na mezinárodní úrovni), podal Klient dne 2. 11. 2009 proti nálezu Pl. ÚS 27/09 ústavní stížnost, a to v rámci výkonu svého práva na odpor v souladu s čl. 23 a čl. 21 odst. 1 Listiny, když podmínky pro takový postup byly nesporně splněny.
18. V reakci SPR. ÚS 706/09 ze dne 13. 11. 2009 byl Klient informován, že jeho ústavní stížnost byla zaregistrována.
19. Klient dále obdržel dopis prof. Jana Musila, ústavního soudce, ze dne 17. 2. 2010, v němž profesor Musil vyjádřil postupu Klienta podporu.
20. V dopise SPR. ÚS 123/10 ze dne 19. 2. 2010 pak ÚS vyjádřil určitou omluvu Klientovi v tom smyslu, že předmětnou věc není způsobilý řešit.
21. Dopisem ze dne 1. 9. 2020 pak kritický pohled na nález Pl. ÚS 27/09, který formuloval Klient, potvrdil i další ústavní soudce, Prof. Vladimír Sládeček.
22. V nálezu ÚS (zveřejněném pod č. 49/2021 Sb.) pak zástupci Ústavního soudu opakovaně potvrdili svůj názor, že ústavní soudci mohou rušit ústavní zákony (v odstavci 60 nálezu, viz str. 561)
23. Z důvodové zprávy 895/0 k návrhu zákona č. 295/2021 Sb. ze dne 17. 6. 2020 pak vyplývá, že zástupci Parlamentu České republiky si nejsou jisti tím, zda Listina je ústavním zákonem nebo pouhým právním předpisem.

Pojem aktivace čl. 23 Listiny tak nelze bagatelizovat jakýmsi mentálním srovnáním s jakousi občanskou neposlušností apod. V případě Klienta šlo o postup, který byl plně v souladu

s ústavním pořádkem České republiky, zejména Listinou a MEZINÁRODNÍM PAKTEM o občanských a politických právech, který se stal součástí našeho právního řádu již v roce 1976.

Tento postup se opíral o nejen pochybné, ale o zcela zjevně nepřípustné akty zástupců státní moci, jak jsou popsány výše. Klient přitom postupoval tak, že na uvedenou situaci upozorňoval a žádal zjednání nápravy.

To, že názor Klienta není „kverulantským“ postojem, že jde o zcela relevantní postoj občana, který respektuje základní principy demokratického právního státu, nakonec potvrdilo několik osobností ve své komunikaci s Klientem.

Jsem přesvědčen, že postup Klienta nelze v žádném případě hodnotit jako neoprávněný, ani jej jakkoliv snižovat či bagatelizovat. Jsem přesvědčen, že je na místě, aby soud mého Klienta zprostil obžaloby.

S pozdravem

JUDr. Tomáš Nielsen, advokát

v zast. pana Vladimíra Chlupa

Důkazy:

1. sdělení Ares(2021)5399876 ze dne 1. 9. 2021;
2. korespondence s GŠ AČR (p. T. Kučera) od 30. 3. 2022;
3. časopis JMO 11-12/2022;
4. korespondence s GŠ AČR (p. M. Bulka) od 16. 2. 2023;
5. KS č. 22121000617 ze dne 27. 4. 2023;
6. Dopis společnosti PRAMACOM-HT pro MO ČR ze dne 26. 9. 2024;
7. Dodatkem č. 2 ke KS č. 22121000617 ze dne 6. 12. 2024;
8. příručka ZÁKLADNÍ NAUKA O KOMPLETECH MBK;
9. Sbírka zákonů, Částka 6, Ročník 1991 vč.č. 23/1993 Sb.;
10. Sbírka zákonů, Částka 1, Ročník 1993;
11. Holländer P., Materiální ohnisko Ústavy a diskrece ústavodárce, In: Právník 4/2005;
12. dokument SPR. ÚS 706/09 ze dne 13. 11. 2009;
13. dopis ústavního soudce prof. Jana Musila ze dne 17. 2. 2010;
14. SPR. ÚS 123/10 ze dne 19. 2. 2010;
15. dopis ústavního soudce prof. Vladimíra Sládečka ze dne 1. 9. 2020;
16. Důvodová zpráva k č. 295/2021 Sb.